

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/126/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113233769
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3113233769.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ľubice Bajzovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu R., proti žalovanej E., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. marca 2019, č. k. 12C/234/2013-275, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. v rozsahu rozhodnutia o lehote plnenia a vo výroku III. zrušuje a vec vracia v tomto rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odvolanie žalobcu odmieta.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom zo dňa 18. marca 2019, č. k. 12C/234/2013-275 výrokom I. súd prvej inštancie vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov - strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalovanej prikázal hnutelnosti, a to 2 veľké skrine z detskej izby (v hodnote s 2 malými skriňami 57,- Eur), TV H. Q. v hodnote 242,90 Eur a 4 lustre v hodnote 4,70 Eur a výrokom II. uložil žalobcovi zaplatiť žalovanej sumu 2.071,67 Eur ako rozdiel v prevzatých hodnotách, do 2 rokov po právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiadna strana nemá právo na náhradu trov konania. Uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 06.12.2013 domáhal súdnou cestou vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Po vykonanom výpočte dospel k záveru, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanej rozdiel v prevzatých hodnotách vo výške 2.071,67 Eur. K rozhodnutiu o lehote plnenia uviedol, že podľa § 232 ods. 3 CSP určil žalobcovi lehotu na zaplatenie rozdielu v prevzatých hodnotách vzhľadom na výšku sumy a majetkové pomery žalobcu. Vo výkone trestu bez podmieneného prepustenia by bol do 29.04.2021.

2. Proti tomuto rozsudku do výroku II. v rozsahu lehoty plnenia podala žalovaná včas odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku II. zmenil v zmysle ustanovenia § 388 C.sp. tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanej sumu 2.071,67 Eur ako rozdiel v prevzatých hodnotách do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku. Namietla, že v konaní bolo preukázané, že nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom vyporiadania, bola počas konania vydražená, pričom po úhrade dlžných exekúcií žalobcu a po odpočítaní nákladov dražby zostala suma 22.516,18 Eur určená na výplatu priamo žalobcovi. Vzhľadom na to je žalovaná toho názoru, že v tejto časti nie je rozhodnutie súdu vecne správne, nakoľko žalobca má už v súčasnosti dostatok finančných prostriedkov na jej vyplatenie. Preto poskytnutie takej výhody žalobcovi v podobe tak dlhej lehoty na vyplatenie nie je ničím odôvodnené. Žalovaná má už v súvislosti s vymáhaním dlžného výživného na spoločné deti voči žalobcovi dlhodobu negatívnu skúsenosť, nakoľko žalobca ho nikdy neplnil dobrovoľne (ani pred nástupom na výkon trestu) a musí ho voči nemu exekučne vymáhať. Je toho názoru, že žalobca sa bude snažiť ukrátiť ju aj v tomto prípade a svoj dlh voči nej dobrovoľne nesplní ani po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Podľa názoru žalovanej by bola v danom prípade adekvátna lehota na jej vyplatenie 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

3. K odvolaniu žalovanej sa žalobca nevyjadril.

4. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj žalobca. Rozsudok, ako aj konanie označuje za nespravodlivé. Namietal, že súd si nekriticky osvojil tvrdenia žalovanej, súd sa štylizoval do pozície obhajcu žalovanej. Je toho názoru, že súd má postupovať tak, aby spravodlivo vyporiadal aktíva aj pasíva. Je vo výkone trestu a jeho terajšia situácia ho znevýhodňuje, a preto žiada, aby mu bol určený obhajca, aby mal možnosť hájiť svoje záujmy.

5. K odvolaniu žalobcu sa žalovaná vyjadrila a navrhla odvolanie žalobcu odmietnuť podľa § 386 písm. d) CSP. Uviedla, že odvolanie žalobcu považuje za zmätočné, nakoľko v ňom neuvádza, v akom rozsahu rozhodnutie napáda, z akých dôvodov ho považuje za nesprávne, a čoho sa domáha. Len neurčito uvádza, že konanie ako aj rozhodnutie bolo voči nemu nespravodlivé a že súd má postupovať tak, aby spravodlivo vyporiadal aktíva aj pasíva. Žalobca bol súdom prvej inštancie v konaní poučený o možnosti zvoliť si advokáta, ako aj o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. Žalobca však túto možnosť v priebehu konania nevyužil.

6. Skôr, než odvolací súd pristúpil k vecnému preskúmaniu rozhodnutia, zaoberal sa náležitosťami odvolania podaného žalobcom.

7. Podľa § 386 písm. d) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

8. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

9. V danom prípade v podaní označenom ako odvolanie žalobca neuvádza, v čom vidí nesprávnosť napadnutého rozhodnutia ani nepopisuje vady postupu súdu prvej inštancie, ktoré rozhodnutiu predchádzali, teda neuvádza konkrétne odvolacie dôvody, pre ktoré sa rozhodol napadnúť rozhodnutie riadnym opravným prostriedkom. Odvolateľ vyhovie požiadavke zákona na uvedenie odvolacích dôvodov, len keď konkrétne opíše, v čom vidí nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie po skutkovej alebo právnej stránke, poprípade v čom spočíva nesprávny postup súdu prvej inštancie, ktorý rozhodnutiu predchádzal, teda len ak opíše skutočnosti, ktoré ho viedli k tomu, že považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne a prečo sa rozhodol ho napadnúť riadnym opravným prostriedkom.

10. Zároveň žalobca v odvolaní neuvádza, v akom rozsahu rozhodnutie súdu prvej inštancie napáda, nie je zrejmé, či jeho odvolanie smeruje proti všetkým výrokom rozhodnutia, alebo len proti niektorým, a ktorým. Odvolanie žalobcu neobsahuje ani odvolací návrh, teda čoho sa žalobca domáha, či navrhuje zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie a akú, alebo či požaduje jeho zrušenie, prípade, či má byť vec po zrušení rozhodnutia vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, či má byť postúpená vecne príslušnému súdu, alebo či má byť konanie zastavené.

11. Uznesením zo dňa 16.04.2019, č.k. 12C/234/2013-293 súd prvej inštancie vyzval žalobcu, aby doplnil odvolanie o špecifikáciu jeho rozsahu a odvolací návrh. Výzvu žalobca prevzal dňa 25.04.2019, no odvolanie nedoplnil a neodstránil jeho nedostatky.

12. Podľa § 373 ods. 1 veta druhá CSP súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

13. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolanie žalobcu neobsahuje povinné náležitosti, napriek predchádzajúcej výzve súdu na doplnenie a po poučení o následkoch neodstránenia väd, odvolací súd odvolanie žalobcu podľa § 386 písm. d) CSP odmietol, pretože pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

14. Pokiaľ žalobca uvádza, že žiada, aby mu súd určil „obhajcu“ pre odvolacie konanie, odvolací súd poukazuje, že súd prvej inštancie ho riadne, včas (prvýkrát dňa 19.09.2015) a opakovane poučil o práve v zmysle vtedy platného § 30 Občianskeho súdneho poriadku podať žiadosť o ustanovenie bezplatného právneho zástupcu na Centrum právnej pomoci s uvedením presnej adresy centra. Zároveň

mu doručil aj tlačivo tejto žiadosti. Súd prvej inštancie následne Centrum právnej pomoci vyzval na oznámenie, či žalobca takúto žiadosť podal. Centrum odpovedalo, že v predmetnej veci ho žalobca o poskytnutie právnej pomoci nepožiadaval. Po prijatí novej procesnoprávnej úpravy dňa 30.08.2016 súd prvej inštancie opätovne poučil žalobcu o páve obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (č.l. 124 spisu). V súvislosti s jeho žiadosťou v odvolaní ho súd prvej inštancie opakovane v uznesení zo dňa 16.04.2019, č.k. 12C/234/2013-293 upozornil na nemožnosť ustanovenia advokáta súdom a poučil ho o možnosti požiadať Centrum právnej pomoci. Žalobca tak doposiaľ nevykonával.

15. Z uvedeného vyplýva, že žalobca bol opakovane poučený o postupe v prípade, ak žiada o bezplatnú právnu pomoc (žiadať Centrum právnej pomoci o poskytnutie právnej pomoci), no žalobca túto možnosť nevyužil. Súd advokáta stranám sporu neustanovuje, preto jeho žiadosti nemohol súd vyhovieť.

16. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací spor preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovanej podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z., (ďalej len CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku II. v rozsahu rozhodnutia o lehote plnenia podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušiť z týchto dôvodov:

17. Žalovaná v podanom odvolaní namietala len voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie o lehote plnenia, v ktorej jej má žalobca uhradiť sumu na vyrovnanie podielov (dva roky od právoplatnosti rozhodnutia). Túto považuje za neúmerne dlhú a najmä neodôvodnenú vzhľadom na finančné prostriedky, ktoré žalobca získal dražbou nehnuteľnosti.

18. Súd prvej inštancie odôvodnenie výroku o lehote plnenia uviedol v ods. 54 rozsudku všeobecným odkazom na „výšku sumy a majetkové pomery žalobcu“ a termín „ukončenia výkonu jeho trestu v roku XXXX“. Odôvodnenie neobsahuje konkrétne zistenie majetkových pomerov žalobcu, ktoré boli dôvodom pre napadnuté rozhodnutie súdu, jeho sociálnej situácie, príjmových pomerov, životných nákladov a výdavkov, a to ani v rovine jeho tvrdenia. Odôvodnenie tak neobsahuje zrozumiteľné preskúmateľné konkrétne vysvetlenie dôvodov, ktoré súd prvej inštancie viedli v tomto prípade k aplikovaniu výnimky zo zákonom predpokladaného určenia plnenia naraz. Z odôvodnenia nie je zrejmé, na základe akých konkrétnych skutočností dospel súd prvej inštancie k záveru o prípadnej neschopnosti povinného zaplatiť priznané plnenie naraz.

19. Navyiac, žalovaná upozorňovala na priaznivé majetkové pomery žalobcu vzhľadom na výplatu sumy získanej dražbou nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu exekútorom. Tá žalovanou tvrdená skutočnosť aj vyplýva zo spisu, z tvrdení žalobcu (posledný odsek jeho vyjadrenia z 19.01.2018 - č.l. 220 p.v.), zo zápisnice exekútora o rozvrhu výťažku dražby nehnuteľnosti zo dňa 23.10.2017 - č.l. 215.

20. Odvolací súd vykonal zisťovanie tvrdenej skutočnosti u exekútora, ktorý potvrdil výplatu finančných prostriedkov žalobcovi dňa 10.09.2018 na účet ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Z odôvodnenia nie je zrejmé, že by sa touto skutočnosťou súd prvej inštancie v súvislosti s majetkovými pomermi žalobcu a termínom ukončenia trestu, ktoré označil za dôvody určenia dlhšej lehoty plnenia, zaoberal a s nimi sa vypoíadal.

21. Medzi zrušovacie dôvody podľa ustanovenia § 389 ods. 1 CSP patrí taký postup súdu prvej inštancie, ktorým súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vychádzajúc z čl. 1, čl. 7 a čl. 154c Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd pod právom na spravodlivý súdny proces je treba rozumieť aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

22. V zmysle § 220 ods. 2 CSP odôvodnenie je tou časťou rozsudku, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietat konkrétne skutkové a právne závery súdu pri uplatňovaní opravných prostriedkov. Predstavuje objasnenie základných dôvodov, ktoré viedli k prijatiu rozhodnutia a ktoré sú spôsobilé výrok rozhodnutia rozumne a preskúmateľným spôsobom vysvetliť.

23. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti prejednávanej veci nezodpovedá uvedeným kritériám. Keďže určenie inej ako zákonnej lehoty plnenia, predstavuje výnimku zo zákonnej

zásady, je potrebné sa odôvodneniu výnimky osobitne riadne venovať. V danom prípade odvolací súd súhlasí s námietkou žalovanej v odvolaní o neodôvodnenom a zrejme aj nedôvodnom určení tak dlhej lehoty plnenia (dva roky) v porovnaní so zákonnou 3- dňovou lehotou plnenia.

24. Preto odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a podľa § 391 ods. 1 CSP mu spor v tejto časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

25. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie zistiť skutočnosti týkajúce sa majetkových pomerov žalobcu najmä s ohľadom na tvrdenia žalovanej a oznámenie exekútora nachádzajúce sa v spise (zistiť možnosť dispozície s prostriedkami žalobcom), tieto vyhodnotiť jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti, vyporiadať sa s uplatnenými námietkami a argumentmi strán a nanovo posúdiť otázku lehoty plnenia s riadnym a náležitým zdôvodnením tohto posúdenia v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP v novom rozhodnutí.

26. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov konania (§ 396 ods. 3 CSP).

27. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací žaloba) (§ 428 CSP).